

JĀ•T DO NEMOCNICE? - ĀĀERNĀ• MĀ•RA.... II.

StĀ™eda, 17 prosinec 2008

Moje maminka dostala doma v noci srdeĀ•nĀ zĀchvat. ZĀchranĀĀ™i jĀ oĀ•ivovali a zaintubovali. Pak jĀ nesli z druhĀho patra na nositkĀch, a spadla jim na schodech, byla dost potluĀ•enĀ. Ta hrĀza pak pokračĀovala ještĀ tĀ™i mĀsice na ARO kde bez moĀnosti promluvit koukala do stropu. Na ARO se ani v noci nezhasinĀ, okna jsou zatemnĀnĀ, pacienti pĀ™išpendlenĀ hadiĀ•kami a sondami k posteli...

BohuĀel, ĀĀdnĀ snaha personĀlu domluvit se s pacientem. UdĀlala jsem tedy mamince tabulku s velkými písmeny, a mi ukazovala, co chce Ā™ict. VĀtšinu jsem si domyslela dĀ™iv, neĀ• "dopsala". TakĀe domluva moĀnĀ byla. Mar byla stĀle v obraze, co je za den, kdo mĀ svĀtek, narozeniny... jen nemohla mluvit... PĀ™i vizitĀ se nad nĀ domlouvali doktoĀ™i, jakoby byla kus "materiĀlu" vhodnĀho tak leda k rozĀ™ezĀnĀ. KdyĀ nad nĀ vyĀ™kli ortel, Āe "na domĀ uĀ to n leda tak ještĀ na chvíli na JIP", vytrhala si maminka hadiĀ•ky z rukou, a rozhodla se umĀ™it. To se ale nesmĀ, takĀe sprdli, hadiĀ•ky dali zpĀtky, a pro jistotu ji pĀ™ikurtovali k posteli. To je na ARO drsĀrna, i kdyĀ tam mĀ na starost jedna sestra jednoho pacienta.

SestĀĀ•ky hrĀly karty na PC, a kdyĀ nĀkdo z pacientĀ nĀco potĀ™eboval (ti zaintubovanĀ musel zatsleskat. S pĀ™ikurtovanĀma rukama tleskat nejde. Po tĀ™ech mĀsĀcĀch, kdy se A dezinfikovalo kvĀli rozšiĀ™enĀ rezidentnĀho streptokoka, maminku pĀ™eloĀili na tĀden na normĀlnĀ oddĀlenĀ, kde m ani odsĀvaĀky, a byly dvĀ sestry na celĀ patro, v noci jedna. Chodili jsme tam, a snaĀili se mamince kanyly Āstit, jak to šlo. JenĀe se jĀ neĀištĀnĀ "trubky" zanĀtily, takĀe jĀ pĀ™eloĀili na JIP na infekci. Tam byla ošetĀ™ovatelskĀ pĀe velmi dobrĀ, ale maminka uĀ mĀla rozsĀhlĀ proleĀeniny, takĀe - pĀ™estoĀe se vĀdĀ otĀzkou tĀdnĀ, jak dlouho ještĀ bude Āit, stĀle jĀ (bez jejĀho souhlasu) operovali (Ā™ezali jĀ ty dekubity na patĀch a zĀdech, na kterĀch musela leĀet).

Bylo to v lĀtĀ, doktoĀ™i se stĀ™idali na dovolenĀch, takĀe kdyĀ nĀm jeden slĀbil, maminkou nebudĀ nic dĀlat, nĀslednĀ jsme pĀ™išli, a maminka byla po dalš operaci. MezitĀm tam byl uĀ mladĀ doktoĀ™i nauĀit musĀ. NevĀĀ™ila jsem tomu, ale je fakt, Āe se na nĀ ještĀ snaĀili "nahrabat" body, ĀdnĀ "pozornosti" doktorĀm ani sestřĀm nepomĀhaly. Maminka nĀm Ā™ikala, abychom jim dali penĀze.

Sestra tedy nosila "obĀlky" doktorĀm, a jĀ kartony cigaret, kafe, bonboniĀry... sestřĀm, aby s maminkou zachĀzely co nejlĀp. Chodili jsme do nemocnice kaĀdĀ den, a pomĀhali mamince s hygienou. TĀden pĀ™ed smrtĀ mamince voperovali kovovĀ dĀchacĀ "trubky". Mohla pak trochu mluvit, kdyĀ si zacpala otvor na krku. Ale buĀ dĀchala, nebo mluvila. PĀ™esto jsme si toho stihly ještĀ hodnĀ Āict. HlavnĀ to, Āe kdyby byla vĀdĀla, co jĀ tĀch pĀt mĀsĀcĀ ĀekĀ, Āe by se radĀji dobrovolnĀ udusila doma, ve svĀ posteli. JenĀe pud sebezĀchovy je hroznĀ silnĀ, a dusĀ se Ā strašnĀ moc chce nadĀchnout...

Maminka umĀ™ela 7.8.2002, a 12.8. pĀ™išla do Prahy povodeĀ. TatĀ napĀ™ed pĀ™išel o ĀivotnĀ druĀku, se kterou proĀil krĀsnĀch 55 let, a za pĀr dnĀ na to o byt, pronajatou zahradu všechny svĀ radosti a ĀivotnĀ jistoty. Jako dneska slyšĀm Igora NĀmce hlĀsat v TV, Āe "do Prahy voda nepĀ™ijde". TatĀnek mu uvĀ™il. V KarlĀnĀ se narodil, a nĀm tvrdil, Āe od Vltavy dĀlĀ KarlĀn osmimetrovĀ navigace. Nemohl tušit, Āe voda nepĀ™ijde Ā™eĀištĀm, ale kanalizacĀ. VytĀhla jsem ho odtamtud na poslednĀ chvĀli, b rezervnĀho obleĀenĀ, lĀkĀ, dokladĀ... protoĀe mi prostĀ nevĀ™il, a pak uĀ se tam nesmĀlo. NĀslednĀ, kdyĀ voda dĀm, ve kterĀm bydlel neobyvatelnĀ, a vlastnĀ, bydlĀcĀ ve švĀcarsku, to uvĀl jako moĀnost zbavit se nĀjemnĀ.

toho všeho se tatĀnkovi udĀlalo zle od srdce, vylĀtl mu tlak, takĀe musel do nemocnice. Ano, do tĀ samĀ, kde pĀ™ed pĀr dny umĀ™ela maminka. PĀ™estoĀe jsme doktorĀm i personĀlu vysvĀtlili, co ho potkalo, a Āe jeho stav je pĀ od nervĀ, zachĀzeli s nĀm "standardnĀ". On si ale potĀ™eboval s nĀkĀm popovĀdat, tak chodil za sestrami na sesternu, a nabĀzel jim, Āe jim bude s ĀĀmkoli pomĀhat. Sestry to braly jako obtĀĀovĀnĀ a nevĀdĀly si s nĀm rady, tak ho zavĀ™ely do skladu s prĀdlem, a pĀ™es jeho prosby a bušenĀ na dveĀ™e ho tam nechaly celou noc. TatĀnek tam nastydl, a protoĀe nemohl na WC, tak se pokĀel, a z tĀ bezmoci a potupy ho ranila mrtvice. Teprve pak jsme ho na jeho ĀĀdost vzali domĀ na revers, ale o tĀhle "akci" sester nĀm Ā™ekl aĀ po dlouhĀ dobĀ. Nemocnici jsme neĀalovali tĀĀko bychom to dokazovali. NenĀ proto divu, Āe ani za cenu smrti uĀ tatĀnka do nemocnice nikdo nedostal. Jednou, kdyĀ bylo hodnĀ zle, a jĀ jsem zaĀala mluvit o nemocnici, teprve mi Ā™ekl, co tam s nĀm provĀdĀli.

PodaĀ™ilo se nĀm sehnat garsonku v DomĀ s peĀovatelskou sluĀbou, kde mĀl svĀj nĀbytek a vĀci, co mĀl rĀd. PeĀovatelky za nĀm dochĀzely s nĀkupem a obĀdem, o ostatnĀ jsme se starali my, rodina. Jen dĀky tomuhle zaĀ™izenĀ, protoĀe otec chtĀl bĀt sĀm, ve svĀm "nebyt nikomu na obtĀĀ", jsem mohla chodit do prĀce. Odpoledne mi ovšem nastal kolotoĀ, jĀdlo, prĀdlo, pomoc s hygienou... a prostĀ veškerĀ ŀkony, kterĀ si ĀlovĀk ĀĀsteĀnĀ ochrnutĀ nedokĀĀe udĀlat sĀm. VaĀ™ila jsem mu dobroty, co mĀl rĀd, a moji synovĀ mi všemoĀnĀ pomĀhali udrĀet dĀdu v ĀistotĀ a dobrĀm rozpoloĀĀ.

Co mi vadilo hodnĀ, byl pĀ™Āstup jeho lĀkaĀ™e, kterĀ se k nĀmu choval jako k nesvĀprĀvnĀmu. Ne, Āe by se nestaral medicĀnsky, ale pĀ™i nĀvštĀvĀch hovoĀ™il ke mnĀ - co, kdy, kolik, Āeho... mĀ tatĀnek uĀivĀt. VysvĀtlovala jsem r tatĀnek mĀ ochrnutou pĀlku obliĀeje, proto nemĀĀe nosit zubnĀ protĀzu, a tudĀĀ špatnĀ mluvĀ. Ale jinak je psychickĀ velmi aktivnĀ, a všemu rozumĀ. NavĀc tatĀnek byl vĀdycky velmi akurĀtnĀ a systematickĀ, takĀe podobnĀ jednĀnĀ tĀĀ nesl. I tohle by si mĀli lĀkaĀ™i uvĀdomovat, Āe hovoĀ™Ā se vzdĀlanĀm ĀlovĀkem, kterĀ mĀ sice handicap, ale rozumĀ perfektnĀ.

VĀtšina doktorĀ totiĀĀ jednĀ se starĀm ĀlovĀkem jako bĀlĀ polobĀh s hromĀdkou Ā™iĀnĀho bahna. moje zkušenosti s nemocnicĀ, v pĀ™ĀpadĀ mĀch blĀzkĀch, moje zkušenosti s "pĀ•" o neperspektivnĀ pacienty dĀchodce. O svĀch vlastnĀch zkušenostech radĀji pomĀĀm. JĀ totiĀĀ budu ty doktory bohuĀel ještĀ potĀ™ebovat... Martina